

Arrest

nr. 242 978 van 26 oktober 2020
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. PALMANS
Schans 56
3980 TESSENDERLO**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 16 juli 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 5 juni 2020 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 september 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 oktober 2020.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. PALMANS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. MISSEGHERS, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 17 december 2019, in functie van haar Belgische echtgenoot, een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

1.2. Op 5 juni 2020 nam de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Deze beslissing, die verzoekster op 17 juni 2020 ter kennis werd gebracht, vormt de bestreden beslissing.

1.3. Verzoekster diende op 27 augustus 2020, in functie van haar Belgische echtgenoot, een nieuwe aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te haren laste te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekster gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekster bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat verzoekster op 27 augustus 2020, in functie van haar Belgische echtgenoot, een nieuwe aanvraag tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie heeft ingediend. Verzoekster heeft hierdoor uitdrukkelijk haar wil te kennen gegeven om haar verblijfsrechtelijke aanspraken nogmaals ter beoordeling voor te leggen aan verweerder teneinde deze ervan te overtuigen zijn opvatting, die hij heeft geuit naar aanleiding van de voorgaande aanvraag, te wijzigen en toch een verblijfstoelating te verlenen op basis van een aantal aanvullende overtuigingsstukken of een bijkomende argumentatie of toelichting. De vernietiging van de op 5 juni 2020 genomen beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden kan slechts tot gevolg hebben dat verweerder een nieuw standpunt dient in te nemen over verzoeksters verblijfsaanvraag. Verweerder is evenwel hoe dan ook reeds verplicht om dit te doen, gelet op het feit dat hij opnieuw door verzoekster werd gevat. Er dient in casu dan ook te worden geconcludeerd dat het indienen van de nieuwe aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie aldus een gewijzigde omstandigheid inhoudt waardoor verzoekster niet langer doet blijken van het vereiste actueel belang (cf. in dezelfde zin: RvS 4 april 2003, nr. 117.943, RvS 14 november 2006, nr. 164.727). Verzoekster kan niet worden gevolgd in de in haar verzoekschrift opgenomen stelling dat er, ook wanneer zij een nieuwe aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie indient, dient te worden aangenomen dat zij haar belang bij het ingestelde beroep behoudt omdat zij bij de eventuele inwilliging van de eerdere aanvraag sneller een onvoorwaardelijk verblijfsrecht zal genieten. De Raad merkt op dat het feit dat verzoekster het vereiste achtte een nieuwe aanvraag tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in te dienen impliceert dat zij van oordeel was dat de vorige aanvraag op zich niet voldoende was onderbouwd of nadere toelichting behoeft, hierdoor weinig kans had om te worden ingewilligd en het daarom vereist was een beter gestaafde aanvraag in te dienen. Anders oordelen zou immers betekenen dat verzoekster bewust zinloze handelingen stelt. Verzoekster kan, gezien haar eigen optreden, bezwaarlijk voorhouden dat zij er zelf van uitgaat dat het beroep dat zij instelde nog aanleiding kan geven tot een voor haar gunstig resultaat. Tevens moet worden gesteld dat het belang dat zij meent te kunnen aanvoeren is verbonden aan de veronderstelling dat haar verblijfsaanvraag alsnog zal worden ingewilligd (onzeker), dat zij in de toekomst misschien niet meer zal voldoen aan bepaalde wettelijke voorwaarden (onzeker) en in dat geval, indien haar eerste verblijfsaanvraag werd ingewilligd (onzeker), verweerder misschien niet meer zal kunnen overgaan tot het beëindigen van het erkende recht op verblijf (onzeker). Een dergelijk belang is onrechtstreeks en hypothetisch en kan derhalve niet kan worden aanvaard. Verzoeksters raadvrouw zet, geconfronteerd met de vaststelling dat het optreden van verzoekster niet toelaat het bestaan van een actueel, zeker en rechtstreeks belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing vast te stellen, nogmaals de omstandigheden uiteen die

haar ertoe hebben gebracht om naast het voorliggende beroep ook een nieuwe verblijfsaanvraag in te dienen en stelt zich te gedragen naar de wijsheid voor wat haar belang betreft.

Er wordt niet aangetoond dat verzoekster een zeker, rechtstreeks en actueel belang heeft bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing van 5 juni 2020 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Het beroep dient bijgevolg als onontvankelijk te worden afgewezen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend twintig door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK